

Politiaksjon etter en voldsepisode på Tøyen tidligere i år. – For kort tid siden var det nesten ingen hvite nordmenn som ville bo eller gå på skole der. Nå flytter de inn i stort tempo, skriver Kristin Clemet. Foto: Berit Roald/NTB Scanpix

har ført. Vi har, i langt mindre grad enn Sverige og Danmark, tillatt så ensidig boligbygging som vi ser i enkelte av de mest innvandretette områdene i våre naboland.

I Norge insisterte mange politikere på at vi måtte ha en variert boligstruktur, med småhus, rekkehus og blokker side om side. Det gjør at mennesker med en variert sosioøkonomisk bakgrunn kan bo sammen. Innvandrere som er godt etablert og integrert, kan dermed tjene som forbilder for de nye som kommer.

Vi har også, i langt større grad enn Sverige, satset på at folk skal kunne eie sin egen bolig og ikke bare leie. I Norge eier derfor innvandrere boligene sine i større grad enn hele befolkningen gjør i Sverige. Vi har også unngått slumlignende strøk med kommunale leieboliger som i Dan-

Hvorfor har det gått såpass bra i Oslo, sammenlignet med mange byer i andre land?

VÅRE SKRIBENTER

Kristin Clemet, Kaia Storvik, Erik Lunde og Magne Lerø

mark. Det har formodningen for seg at folk tar bedre vare på det de eier selv enn det «ingen» eier.

Skolekvalitet. Sist, men ikke minst: Oslo har en svært god skole. Elever med minoritetsbakgrunn i Oslo gjør det på mange områder bedre enn snittet for alle norske elever. Osloskolen bidrar altså til sosial mobilitet og gir hver enkelt en mulighet til å strekke seg etter sine egne evner og talenter, helt uavhengig av den bakgrunnen foreldrene har. Ingenting er viktigere, hvis vi vil bekjempe økte forskjeller.

Det kan se ut som Norge har lyktes bedre med integrering enn Sverige har gjort, fordi vi på en bedre måte kombinerer muligheter og plikt til integrering. Det må vi bygge videre på når det nå kommer enda flere som skal integreres.

Når goder blir guder

Når jeg bestemmer meg for noe, går jeg ofte grundig til verks. Derfor var den gamle Facebook-kontoen ikke bare deaktivert.

KLARTEKST
KIM LARSEN

Førsteamanuensis ved NLA Høgskolen.

FOR NOEN år siden slettet jeg Facebook-kontoen min. Jeg hadde tenkt på det lenge. Det var på tide å bruke fritiden på noe annet, noe bedre, noe mer meningsfylt. Men etter noen år ble jeg trukket inn igjen i Facebook-universet. Den offisielle forklaringen var at jeg underviste i sosiale medier på NLA Høgskolen, og kunne derfor ikke tillate meg den luksusen å stå utenfor dette «samfunnet». Den uoffisielle grunnen var at barna mine nettopp hadde fått seg egne kontoer, og da var det viktig at jeg som far kunne følge litt med på hva som skjer der ute.

SÅ PLUTSELIG var jeg altså tilbake, med ny bruker, ny konto og med nye venner. Den gamle kontoen hadde jeg ikke bare deaktivert, dessverre, jeg hadde slettet den på ordentlig. For når jeg bestemmer meg for noe, går jeg ofte grundig til verks.

I DET siste har jeg vurdert å slette kontoen – igjen. Barna mine er ikke barn lenger, og klarer seg godt både i sosiale medier og ellers. Jeg, derimot, merker en kjip og uønsket hang til stadig å sjekke Facebook-kontoen min. Det skjer på de mest upassende tider og steder, som for eksempel like før gudstjenesten starter – og for så vidt, like etterpå også.

I FORRIGE nummer av tidsskriftet *Strek* rettes oppmerksomheten på mobilen som en relasjonsrøver. Tidsskriftet reiser kritiske spørsmål, ja, nesten bare kritiske spørsmål, til vår mobilavhengighet og vår bruk av sosiale medier. Hva skjer når goder blir guder? Redaktør Asle Finnseth hevder at mobilen fratar den oppvoksende generasjonen «uavbrutte samtaler».

SKAL JEG da logge meg ut av Facebook igjen, og kanskje kvitte meg med mobiltelefonen? Vel, det hadde kanskje vært lurt, men jeg tror ikke jeg klarer det. Skal jeg forsøke å bli mer bevisst på min mobilbruk og antall timer på sosiale medier? Ja, det skal være ett av mine forsetter nå i sommer. Så, følg med. Jeg lover å holde dere oppdatert – på Facebook.

SPALTISTER:

Henrik Syse, Suzanne Aabel, Linn Stalsberg, Morten Horn og Lars Laird Iversen.

KONTAKT

ISSN 0808-5425
Besøksadresse:
Grubbegaten 6.
Postadresse:
Postboks 1180, Sentrum,
0107 Oslo.

TIPS
Send tips til tips@vl.no
eller ring vaktstjef på tlf.
22 310 425

SITATET

Med Trump har de kinesiske medier fået et demokratisk fugleskræmsel, som de trækker frem, for at vise kineserne hvor glade de skal være for deres etpartistat.

Politiken

FRA VERDIDEBATT.NO

Den nåværende paven har et mer positivt syn på kvinnefrigjøring enn sine forgjengere.

Helge Erik Solberg

Vårt Land arbeider etter **Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk**. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, bes ta kontakt med redaksjonen. **Pressens Faglige utvalg** (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund, som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål.

Adresse: Rådhusgt. 17, 0158 Oslo
epost: pfu@presse.no